

ALT EMPORDÀ

Periòdic Nacionalista
Adherit a la LLIGA REGIONALISTA

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ
CERVANTES, 1, 1.er

FIGUERES

11 d'Agost 1917

Any I - N.º 26

Preu: 10 cèntims

L'IDEAL

El senyor Dato, pulcre President del Consell de Ministres d'un Estat fecunde en esdeveniments, deu enyorar de segur en aquestes ardentes hores d'estiu aquell viure venturós d'una plàcida existència, regalada en les delícies d'un estiu reparador, i lluny dels pesombres que a tota hora enterboleixen el voler del governant.

Després d'una tasca tan fadigosa com la suportada pel senyor Dato en aquests darrers temps, deu enyorar el goig inefable del repòs en la daurada i propícia calma d'un viure aquietat, en apartament de les vives necessitats del país que regenta, i en oblit de les demandes d'una vida nova que li destorba el fàcil i estimat repòs de la continuació d'una fossilitzada inutilitat.

Desoïnt el clam repetit que com si rebotis damunt dels espadats de la mar hauria d'eixordar-li les oïdes, el senyor Dato posa el seu ideal en la mesquinesa de compartir-se la glòria d'una calma desitjada.

Aquestes hores que s'estenen feixugues damunt la testa temerosa dels nostres governants, porten a dintre seu el germe d'una gran renovació, davant l'impetuositat de la qual hauran d'anular-se totes les forces que hi vulguin estar en contraposició; aquestes hores, que guarden un llevat de l'història, no cal mirar-les amb l'indiferència suïcida d'un govern minúscol o ridícol, ni tampoc deturar-les amb una resclosa de males accions; que a elles l'entusiasme les fa bategar, i les sosté la raó.

Catalunya sencera, la nostra ànima, viu en les demandes d'aquesta vida nova que ara formula unes peticions salvadores, que ara imposa una orientació arreu. I aixeca majestuosament el verb de l'ideal, la força de renovació que batega en les paraules i les commou amb el pernejar d'un esperat infantament.

Heu's-aquí l'ideal que guia un poble. I enllà, entre la migradesa d'una vida raquítica, compareu-hi l'ideal, el fi que mou tota una actitud de governament, que no sab alçar-se fins a la sublimació que li senyalen els símptomes del temps i les ensenyances d'altres vides més glorioses.

Aquest número d'ALT EMPORDÀ és passat per la censura de l'autoritat governativa.

De l'Assemblea del 19 de juliol Reunió a Oviedo

Per la reforma constitucional
i l'autonomia dels municipis

Reunits els parlamentaris que componen la Comissió encarregada de complimentar els acords de l'Assemblea del dia 19, s'hi donà compte de la ponència que s'ha de presentar a la discussió i aprovació de la Comissió primera que té l'encàrrec d'estudiar la reforma constitucional i l'Autonomia Municipal.

Havent arribat la ponència a un acord en els punts fonamentals que s'han de sotmetre a la Comissió en ple, s'acordà que aquesta es reuneixi a Oviedo, el dia 16 del mes que som, a qual efecte la Secretaria circularà les oportunes convocatòries, per tal que els individus que formen la Comissió vagin aquell dia a l'esmentada ciutat.

S'acordà, també, que avui es reuneixin els ponents de les subcomissions de la segona i tercera Comissió de l'Assemblea, a l'objecte de donar un avanç a les respectives ponències que es presentaran a la reunió de les Comissions en ple, que tindran lloc a Barcelona la setmana que ve.

NO ESPOT PARLAR...

1.er No es consentirà que es publiquin en absolut contra les institucions, la disciplina militar, sobre actes o acords militars reals o suposats, ni sobre aquells del Govern respecte d'assumptes militars.

2.^{on} Tampoc serà permesa la publicació de res que es refereixi a moviment de tropes ni de vaixells nacionals o estrangers, ni les noves sobre exportació a països beligerants, ni noves ni comentaris sobre vagues, i s'impedirà en absolut la publicació de manifestos si guin de la mena que siguin.

3.^{or} Aiximateix tampoc podran publicar-se comentaris sobre nomenaments o resolucions del Govern en assumptes militars, de comentaris o de judicis sobre operacions de la guerra, com tampoc judicis ni comentaris sobre l'actitud d'Espanya en relació a la guerra i a la neutralitat, i de cap manera res contrari als sobirans Caps d'Estat estrangers.

A més hi haurà una infinida gradació de matisos que dins l'especial mode d'ésser de cada censor permetrà que es trenqui la monotonia d'una cosa tan ri-

gida com hauria d'ésser la censura: i dins els motlles indicats per l'anterior disposició hi podran ésser inclosos també els comentaris sobre tota mena d'Assemblees de Parlamentaris.

LA CENSURA

Altra vegada tenim establerta la prèvia censura per als periòdics, per gràcia de la mai prou alabada intuïció política del senyor Dato, ajudada per la serenitat de governant que guia els actes del seu contertulià, amb honors de Ministre de Governació, senyor Sánchez Guerra.

Certament que causa una impressió de feblesa el veure que totes les coses constituïdes a Espanya han d'ésser defensades tantes voltes amb l'establiment de la censura, mesura tiranitzadora i arma de mala llei amb la qual s'intenta ofegar la voluntat de l'opinió per a després presentar-la en absolut capgirada de tal com és en realitat. Proves d'això ho hem vist, — encara que no reixint per complet, — en una etapa no molt llunyana en què hi regia la censura.

Sota l'imperi d'aqueixa mesura posada a profit dels governs dolents, s'hi aguditzà l'esperit d'aquell qui per a la seva publicació en les fulles volanderes escriu els seus treballs, puix quan no s'arriba ja a l'invençió d'acròstics, jeroglífics, o altra mena de combinacions per a trencar-s'hi el cap, ve la major subtilitat en les paraules i la més gran istilització en les frases per tal d'intentar si pot ésser burlada l'activa vigilància del censor.

En l'anterior etapa va tocar-nos a nosaltres un censor de summa benevolència. Que Deu li pagui.

I aveïam si ara, amb el canvi de regentament en el govern de la ciutat, també haurem d'arribar nosaltres a la més fina agudització del nostre esperit periodístic.

Esforçar-se a comprendre

Ja se sab que és una feina molt encaparradora això de mirar d'entendre les coses. Les coses no són tan clares com sembla — o són més clares del que sembla — o són més senzilles o són més embolicades. Hi ha coses que enganyen, coses que s'enganyen elles mateixes i fins coses que no podem referir a cap valor conegut amb antelació. Poc se pensa la gent que adopta senzillament el criteri del seu pare, del seu mestre o del seu diari, els maldecaps que un troba quan vol arribar a treure l'aigua clara de la realitat, la qual, com diríem, és un veritable trencacolls.

I encara, pels que volen entendre, hi ha el perill d'entendre massa, ço és, de

convertir el sistema del món en un *guinol* dialèctic. Aleshores la comprensió, degenerada, — minvada sobretot — esdevé quelcom de semblant a un solitari o a un *puzzle*. El comprendre ha de tenir a l'ensens una acuitat esdevinguda habitual i una certa humilitat elegant com la d'aquelles noies, que un no sab d'on els ve la frescor que tenen i els ve d'un passeig a cavall, de bon matí, quan ningú les troba. Sempre que no reuneixi aquestes dues condicions, nosaltres ens direm en el més pregon del nostre cor — si ens és lícit en aquesta intimitat recórrer a un neologisme tan estrafalari: — *Malorum*.

Ara és bon temps per fer-ho contar perquè amb la guerra se'n senten de totes. Es dona com a parer el *folk-lore* dels segles (Anglaterra egoïsta, França corrompuda, Alemanya inhumana, fórmules vàries d'aquell conegut principi: *Enlloc s'està tan bé com a casa*). També són parer els sentimentalismes, com el germanisme a pesar-de-tot dels que tenen *fraulein* o han estudiat química a Alemanya, o el galicisme perquè sí dels calaveres i dels republicans. D'altres semblen haver descobert les mires de la Providència, i en tò profètic condemnen les ciutats corrompudes i els països que han d'ésser exterminats. D'altres, emmetzinats per la pel·lícula i el periòdic amb ninots, judiquen amb una certa seguretat enganyosa el valor dels exèrcits de terra i els estols de mar. I alguns homens de valor diuen coses extraordinàries, prenent les coses com una mena d'excusa per objectivar-se; i s'ha de confessar que davant l'immensa allau de coses obscures, il·lògiques i astoradores que ens han vingut al damunt no es pot fer gran cosa més.

Francament, ens podríem girar contra els esdeveniments, i dir-los: — Vosaltres en teniu tota la culpa d'aquest estat general de desordre intel·lectiu. Sou desproporcionats. Les coses que passen fan igual que les persones: si són naturals i senzilles, al davant seu tothom s'hi troba bé i diu més o menys encarrilades, però si eixorden és impossible entendre-les. I un interlocutor, quan no entén una cosa que li diuen i és obligat a parlar, no té més remei que dir coses que no tinguin res que veure. La il·lació mental en els diàlegs està en relació amb la mitja veu. A cadascú el seu mèrit o la seva responsabilitat, o esdeveniments actuals!, renovadors d'Europa.

NOTES AGRÍCOLES

Treballs tècnics de Vinificació

Desitjant la Diputació de Girona anar ampliant arreu el beneficiosos resultats obtinguts l'any darrer en els treballs tècnics de vinificació fets sota la direcció de don Claudi Oliveras, enginyer agrònom, cap de l'Estació Enològica i de l'Escola de Viticultura i Enologia de Reus, invita

a tots els Sindicats Agrícoles de poblacions on la vinya hi tingui una certa importància, a pendre part en el concurs i sol·licitar aquests serveis tècnics de vinificació.

B A S E S

A) Tot Sindicat Agrícola constituït o que es constitueixi fins el dia 1 de setembre de l'any actual podrà sol·licitar aquests serveis, dirigint-se amb paper segellat de 1 pesseta, a l'Excm. Sr. President de la Diputació de Girona.

B) Podran igualment sol·licitar aquest servei aquelles agrupacions de vinyaters que, encara que no tinguin Sindicat Agrícola constituït, es reuneixin amb l'objecte de fer la vinificació en comú.

C) Els sol·licitants es comprometen a fer, sens excusa ni pretext de cap mena, tots aquells treballs que entengui necessaris el senyor director, corrent a son càrrec totes les despeses que ocasioni la vinificació.

D) Els sol·licitants deuran abonar el cost de transport de la maquinària que puguin necessitar, així com els de retorn al seu punt d'origen.

E) Les despeses del personal tècnic correran totes a càrrec de la Diputació de Girona.

F) Les sol·licitants deuran presentar-se per tot el dia 31 d'agost del corrent any.

G) La Comissió de Foment, un cop estudiades les sol·licitants, resoldrà, després d'escoltar el parer del Director dels

Serveis Tècnics d'Agricultura, quines podrà concedir, tenint en compte els interessos generals de les comarques i els medis de que disposa, tant en personal com econòmicament.

PLOU I FA SOL

*Pausadament,
com un lament,
tomba la pluja
subtil que enuja
l'herbatge nou.
Fa sol i plou.*

*Veu de princesa
de boca encesa
i cabells d'or:
riure sonor:
caient de dança:
esgarripança
del primer bes
que, clar, tornés.*

*Fa sol i plou
i l'aire es mou.*

*Les bruïres ploren
i s'esllangoren.
I en el llur plor,
—ni és tot dolor
ni és tot rialla,—
s'hi emmiralla
el fil de sol
estès d'un vol.*

JAUME MAURICI

DE LA MORT D'EN PRAT

ALENTORN

La significació de grandesa que ha dominat alentorn d'aquella mort augusta no s'és esvaïda encara. Talment com la mort dels vells patriarques, ella serva ressonàncies bíbliques.

Era tot un poble que es sentia afeixugat per la dolor d'aquell trespass, com si la seva ànima mateixa li fos arrebaçada: que en morir En Prat de la Riba hi ha una buidor en les potències espirituals de Catalunya.

L'hem plorat sincerament, amb viva dolor sincera; i quan les mortals despulles eren alçades per damunt de la multitud adolorida, en mig dels carrers endolats de la ciutat-capital, hi anava tota la Pàtria en seguici. I encara ell era allí el Guïador.

Darrera l'engúnia del dia de la mort ha vingut l'asserament; darrera la visió dolorosa dominarà l'il·lusió del record. El dol també fortifica: i talment sembla que Catalunya després del seu plor sigui més afinada i es torni més pura.

Quan el romiatge funeral passava pels camps fruitats, i creuava les viles en silenci, i arribava a la gran ciutat cerimoniosament respectuosa; quan el cos rebia el llor i l'incens, les flors boscanes i les dels jardins, i s'alçaven les plegàries i les lloances, i els ulls eren oferts a les llàgrimes; quan les portes se barraven, i els frontals de les cases eren endolats, i la multitud tota duïa una ofrena del seu dolor, no per això s'era atuit l'esperit de la Pàtria, ni hi havia tampoc en el gran desconortament cap fatal desesperança.

Havia mort el fill il·lustre, però la seva obra restava encara, feta cosa viva, encarnada en la gernació immensa qui acompanyava les mortals despulles del patriota.

I damunt l'ambient de tristura hi havia una il·lusió, una prometença, un jurament, una fortificació de patriotisme, que de tots els cors s'escapava en l'aire de les paraules de condol i de lloança.

GRANDIÓS ENTERRAMENT

L'acte de l'enterrament d'En Prat de la Riba és gairebé indescriptible. No podem donar una idea al lector de la superba manifestació de dol que el dia del seu enterrament passà pels carrers de Barcelona. Mai s'hi havia vist una tan immensa demostració pública de condol.

Darrera la carroça que se'n enduia les despulles mortals d'aquell qui fou gran President, pot ben bé dir-se que hi anava tot Catalunya.

No és possible donar noms; n'hi haurà prou en dir que totes les jerarquies socials hi foren representades, i que unhome no sabia on finien els amics ni on començaven els contraris.

El fèretre anava cobert amb la bandera catalana de la «Lliga Regionalista», i encara hi havia al seu damunt les flors boscanes que hi posà la pietat i veneració de la gent dels pobles del trànsit durant la trasllació del cadàver des de Castellterçol a Barcelona.

Després de cantat un solemníssim responso davant la catedral, se posà en camí la funeral comitiva. I al seu darrera el seguici hi era inacabable.

Arreu on passava hi havia a un i altre costat una espessa muralla de gent àvida de reverenciar el pas del mestre august. Els balcons i fins els terrats hi eren espes-seïts. No són possibles de calcular els milers i milers de persones que rendien l'últim tribut a l'excel·s patriota.

Els fanals endolats i encesos a esclat dellum; totes les portes barrades; les campanes de la ciutat brandant solemniament; posaven més tristesa encara en l'aire de dolor.

En arribant al monument de Colom el dol prengué comiat. Amics i personalitats seguiren fins el cementiri on foren enterrades en una tomba provisional les deixes mortals del President. I allí ell va restar, mentre la devallada començava sota el parpelleig de les estrelles nues.

Parlant amb En Cambó

Dies passats varen sortir damunt de *El Pueblo Cántabro* unes interessants declaracions del senyor Cambó que avui ens plau reproduir, deixant-les en la mateixa llengua en què foren transcrites.

Digué el senyor Cambó:

«El movimiento nuestro responde a dos convicciones y dos necesidades, que hoy marchan paralelas y que a un tiempo mismo han de tener satisfacción y remedio.

Se trata del problema catalán, de lo de siempre, que hemos decidido que no se demore más su solución, y para ello estamos dispuestos a todo. Al mismo tiempo, estamos convencidos de que en el sistema político actual es imposible que un régimen autonómico dé sus frutos en Cataluña. Hemos comprendido y sabemos que sin una renovación radical del régimen político que nos ahoga, y que comprenda al resto de España, no será posible nuestra satisfacción, y nos consta, lo vemos claramente, que el día que Cataluña pueda hablar con el resto de España sin intermediarios, nos entenderemos siempre y en cinco minutos, y mientras lo tengamos que hacer a través de Gobiernos como el actual, no nos entenderemos nunca.

Si estuvo usted aquí el 19, pudo darse cuenta—continúa—de que con sólo callar nosotros se hubiera producido en Barcelona un movimiento revolucionario intensísimo; y nosotros, firmes en nuestro propósito de no responder a la violencia del Gobierno, hicimos que gente que del resto de Cataluña quería venir no viniera y que en las fábricas y talleres de nuestra ciudad no cesara el trabajo; y así manifestamos nuestra forma, sensatamente, con energía y disciplina, pues observaríamos cómo fueron cumplidas nuestras órdenes y cómo se manifestó el pueblo en aquella tarde inolvidable.

Nosotros estamos dispuestos a agotar nuestros recursos para entendernos con el resto de los españoles, y espero que ahora, sin la previa censura y, supongo, que sin la intervención de que hemos sido objeto en nuestra correspondencia, España entera se convencerá, como gran parte está convencida ya (lo prueban las adhesiones recibidas), de nuestra intención, y no habrá nadie que crea esa serie de burdas patrañas propaladas con el propósito de aislarnos del resto de España.

—No nos hemos propuesto cambiar de régimen, ni es la Corona incompatible con esta ansia de renovación manifestada por la inmensa mayoría de los españoles; antes al contrario, pensamos que responderá al clamor general del país y le dará satisfacción.

—Si a este Gobierno se le diera el decreto de disolución entenderíamos que la Corona se asociaba a la obra de los partidos de turno, que abomina el país, y no respondía al clamor de España, y entonces lucharíamos contra todo, cumpliendo nuestro deber.

—Nosotros—contesta Cambó—no perderemos una posición jamás, e iríamos a las elecciones; y en toda Cataluña puede usted vaticinar que no saldría un sólo

partidario del Gobierno; e iríamos a las Cortes, pero no a actuar como hemos actuado hasta aquí, sino a ser allí un elemento disolvente, que terminara de una vez con la farsa y el artificio de esta menguada política.

—No—replica—, no; esto no terminará por esos procedimientos. Figúrese usted—sigue diciendo—que el Gobierno nos llamara y nos dijera: «cuanto queráis para Cataluña, ahí está; en todo seréis satisfechos». No podríamos aceptarlo. El régimen autonómico para Cataluña, concedido así, significaría vivir a precario. Nosotros hemos de conseguir nuestra legítima satisfacción en unas Cortes Constituyentes, elegidas con toda pureza, que representen la opinión de España, y de allí han de salir nuestras aspiraciones satisfechas. Lo contrario sería ser traidores a España.

Al preguntar el redactor de *El Pueblo Cántabro* al senyor Cambó si se celebraria la segona reunió de l'Assemblea de Parlamentaris en el cas de que el govern persistís en prohibir-la, va respondre:

—Se celebraría lo mismo; pero si la prohibiera y no podemos reunirnos con toda tranquilidad, dudo que se pueda celebrar en otro sitio más que en Barcelona. Concentraríamos aquí parte de nuestras fuerzas, unas 300,000 almas, y se celebraría».

NOTES POLÍTQUES

DIFERÈNCIES

En la secció telegràfica de *provincias* d'un diari barceloní, s'hi llegia un d'aquests darrers dies una notícia força interessant—en temps de censura cal cercar-les amb minuciositat—i que es presta a saborosos comentaris. Ens referim al cas d'un president de Diputació que apurat segurament per manca de pasta encunyada no s'acostava al despatx de la dita corporació de feia molt temps i els seus empleats es trobaven sense cobrar, per lo que determinaren anar a cercar-lo en manifestació acompanyats de les respectives famílies que, segons deia el corresponsal, donaven dol de veure de la misèria que mostraven.

La vida raquítica i migrada d'aquests organismes burocràtics al servei de la política de cínica, es retrata amb dolorosa cruïda en el fet esmentat. Comparem amb orgull la tasca de la Diputació de Barcelona—i de la nostra mateixa d'uns anys ençà—que redimint-se de xorques tuteles saben encarnar l'esperit d'un poble que no es resigna a morir ofegat entre les malles de l'organització centralista avui a la posta.

ELS JAUMINS

L'intensa vida política viscuda durant els darrers mesos ha posat de manifest l'estat de descomposició dels vells partits, —turnants i anti-dinàstics,— que hem anat senyalant en aquestes Notes. Falta, per acabar de mostrar-la, donar una lleugera ullada a les forces anomenades en altre temps legitimistes, i ens convencerem de la certesa amb que pot afirmar-se que els antics partits estan destinats o a renovar-se o desaparèixer.

Enfront de l'Assemblea es dibuixen entre els jaumins dues tendències, ben oposades certament: la dels catalans favorables al moviment pro-autonomia, la dels senyors de la Junta central oposats resoltament a la mateixa, que compten en nostra capital provinciana amb un ferm baluart defensor sempre de farrasteres causes.

Afegeixi's-hi la radical diferència que en l'apreciació de les qüestions plantejades pel conflicte internacional troben algunes de les seves diferents personalitats, que un interès de partit no ha sabut ni tan sols esmortuir, i serà donada més ferma la sensació de manca d'unitat en què es veuen els jaumins.

TIBERI G.

MENUDES GLOSES

CONTINUACIÓ

Talment podríem posar per capsalera a propòsit a la present glosa, la dita clàssica de l'auster castellà. Mes *Gerineld*, qui ama les belles paraules noves, afaisonnées cada volta a l'esperit qui les commou, hi durà tan sols la més fàcil paraula: *Continuació*.

El glosador, quan gairebé ni era iniciat en la veu, va callar. Ara recomença la seva tasca oblidada. I obre de bell nou el dietari amb gest d'amable devoció.

I com un seny del seu treball hi posa avui la paraula fàcil: CONTINUACIÓ.

GERINELD.

Notes del Municipi

CONDICIONS

per a l'ingrés en l'Escola nocturna de Dibúx, sostinguda per l'Ajuntament.

- 1.ª L'inscripció en la matrícula se verificarà en les Oficines de l'Ajuntament.
- 2.ª La matrícula gratuïta per als obrers, fills d'obrers i aprenents de qual-sevulla de les indústries establertes en la localitat, quedarà oberta de des el dia 10 al 25 de Setembre inclusius, de 11 a 12 del matí i de 5 a 6 de la tarde.
- 3.ª En l'inscripció de matrícula s'hi farà constar el domicili del matriculat i el seu ofici, o el del seu pare, si aquest és obrer. Els aprenents justificaran la seva condició de tals per document en el qual així ho faci constar el seu principal, expressant-se també el domicili d'aquest.
- 4.ª Com-se-vulla que hi han classes per a obreres, giriran per a aquestes semblants condicions que les senyalades per als obrers.
- 5.ª La matrícula gratuïta quedarà tancada el dia 25 de setembre a les sis de la tarde, i si el nombre de matriculats d'ambdós sexes no arribés a la capacitat que admet la classe, podran sol·licitar l'inscripció de matrícula fins allí on aquella encalci, des del dia 26 al 30 de setembre, tots els que ho creguin convenient, abonant a l'Ajuntament per dret d'inscripció del curs la quantitat de deu pessetes.
- 6.ª Al final de curs, i rebuda per l'Ajuntament la llista dels alumnes mereixedors de premi, se farà entrega a aquests d'aquell que els correspongui segons la classificació que consti en la dita llista; però els premis en metàl·lic que distribueix l'Ajuntament seran destinats única i exclusivament als obrers. Als altres alumnes que no tinguin aquell caràcter, la qual cosa resultarà de la data d'inscripció en la matrícula, se'ls farà entrega del diploma corresponent.

Figueres, a 23 de Juliol de 1917.

L'Alcalde
M. Pujulà.

Alcaldia Constitucional de Figueres

Don Enric Jaume Sala ha sol·licitat permís per a instal·lar en el carrer de Sant Simon, cantonada a la de Sant Rafel, en el número 7, i a la de Sant Josep Sol d'Isern, en el número 11, un motor elèctric de tres cavalls de força per a moure un ventilador d'un forn per a fondre-hi ferro, l'instal·lació del qual era, fins avui, en el carrer del 28 de Maig.

La qual cosa se fa pública, a fi de que durant el termini de quinze dies, a comptar des del següent al de la publicació d'aquest anunci en els periòdics de la localitat, puguin presentar-se contra l'es-

mentada instal·lació les reclamacions que es creguin oportunes.

Figueres 10 d'Agost de 1917.
L'Alcalde,
Joan Moragas.

Fixats definitivament per aquest Ajuntament els Comptes Municipals d'aquesta ciutat corresponents al passat any de 1916, queden els mateixos exposats al públic, pel terme de quinze dies hàbils a comptar des del següent al de l'inscripció del present anunci en el B. O. de la província, a fi de que puguin ésser examinats i formulades contra aquells les reclamacions oportunes.

Figueres 10 d'Agost de 1917.
L'Alcalde,
Joan Moragas.

NOTICIARI

L'«Aplec de la Sardana» (any XI) tindrà lloc a primers de setembre a Barcelona, i amb el sol fet d'anunciar-lo la Comissió organitzadora ha rebut ja moltes adhesions de les primeres entitats de Catalunya.

Els principals compositors catalans estan ja composant sardanes per a ésser estrenades en l'Aplec, que com sempre serà la més important de les festes catalanesques que a Barcelona se celebren.

Ha mort a Cadaqués, on hi cercava el restabliment de la seva salut, la virtuosa dama Na Caterina Trèmols, mare del nostre distingit i estimat amic D. Frederic Rahola, Senador per aquesta «província».

A l'amic Rahola enviem l'expressió sincera del nostre viu condol per semblant pèrdua, i desitgem que trobi en la resignació de les ànimes cristianes el consol per la seva dolor.

Aquest matí han sigut conduïdes a la seva darrera estada les mortals despulles d'En Pelai Massot Balaguer, mort a 17 anys, després d'una malaltia força llarga, quan la seva vida era oberta a esclat de joventut.

La dolor d'aquesta pèrdua ha de pesar fortament en tota la seva família, a qui ens toca expressar-li la nostra sincera participació en el dol, especialment al seu pare Don Josep i als seus germans amics i companys nostres estimadíssims.
A. C. S.

Els dies 17, 18 i 19 d'aquest mes se celebraran a Culera uns extraordinaris festeigs organitzats per la colònia estiuejadora, el programa dels quals hem rebut. Mercès!

El dia 20 de l'actual tindrà lloc en la duana de La Junquera la venda en pública subhasta de quatre sacs procedents d'una presa feta contenint 181 kilos d'arròs, pel preu de 81'45 pessetes.

AVIS

Una casa de comerç d'aquesta ciutat necessita persona seriosa per a auxiliar d'Escriptori.

Sol·licituts per escrit a Llista de Correus, Carnet d'identitat Núm. 11150.

En la Diputació provincial de Barcelona s'hi ha rebut un ofici de l'Ajuntament de Montblanch comunicant l'acord pres per aquella corporació de donar el nom d'En Prat de la Riba a un dels principals carrers de la vila. La làpida corresponent serà costejada per subscripció popular.

Semblant acord que el de Montblanch han adoptat els de Badalona i Sarrià.

El dimecres passat passaven davant de Cadaqués dos grossos vaixells, un dels quals donava remolc a l'altre que semblava averiat d'importància puix apareixia gairebé tombat.

Aquest vaixell darrer, d'unes 4.000 tonelades, aparentava no portar càrrega, passatge ni tripulació.

De prompte va rompre's el cable, puix regnava forta mar i corrent de Llevant, i el gran vaixell remolcat va anar a la deriva, embarrancant en uns rocams anomenats «Els Caiats», fóra de puntes de la badia.

Alguns veïns que es varen traslladar a aquell lloc varen trobar-se amb que no hi havia ningú en el vaixell, qui presentava un esboranc de tres metres de diàmetre en el centre i en la mateixa línia de flotació.

Per uns llibres recollits va venir-se en coneixement de que es tractava del vapor anglès «Slawishen» que havia sigut torpedejat aquell mateix dematí davant de Port-Bou.

A la tarde varen arribar el capità, el segon de a bord, i un intèrpret francès a l'objecte de constatar la situació del vaixell i per a incautar-se d'alguns documents. Se deia que hi faltaven deu homes de la tripulació que havien mort segurament a l'esclatar les calderes.

Sembla que els submarins atacants eren dos.

De l'inspector especial de Duanes amb estada en la nostra ciutat, Don Gustau Muñoz González, n'hem rebut una comunicació la part dispositiva de la qual diu així:

«Que amb el fi d'evitar perjudicis als negociants i compradors de mongetes, arròs i lleties, que de costum concorren als mercats que cada dijous se celebren en aquesta ciutat, se prevé als primers que per a poder realitzar una venda en les condicions legals han d'estar proveïts del rebut de la contribució que els habiliti per a exercir la dita indústria, o, en altre cas, de l'alta corresponent, i ésser portadors del corresponent «vendí» lliurat pel primitiu venedor de la mercaderia, visat per l'autoritat competent, i amb càrrec a l'últim document esmentat seran expedits per l'inspecció de Figueres, als compradors en el mercat, els «vendis» necessaris per a la tenència i circulació legal de les expressades mercaderies.»

Josep Sans i Roquer

ADVOCAT

Gestió i tramitació dels préstecs amortitzables del Banc Hipotecari d'Espanya al 5% anual.

Compra-venda de finques rústiques i urbanes en totes les poblacions de la Comarca.

Cervantes, 25 (abans S. Pau)
FIGUERES

El número 17 de «Cuca Fera» està dedicat a la memòria d'En Prat de la Riba (q. a. C. s.) publicant, a mes de treballs literaris dedicats al gran patriota, una completa informació gràfica de l'acte de l'enterrament.

Aquest número de «Cuca Fera» és dels que es guarden amb cura perquè constitueix un document històric.

Els nombrosos pobles de la nostra comarca que fent chor als de tot Catalunya celebren per la Mare de Deu d'Agost la seva festa major, tenen ja preparat cadascun el millor programa dels seus festeigs en solemnització d'unes diades d'esplai col·locades enmig del viure quotidià.

La formosa diada de les festes d'istiu és esperada per aquells qui hi troben en ella el goig del caràcter franc i obert de la gent de la nostra terra.

COL·LEGI-ACADEMIA

“MONTURIOL”

Cursos d'anglès, francès, alemany i italià, a càrrec de dos il·lustrats professors, titular un d'ells i ex-profesor d' importants Col·legis i Liceus de França i Alemanya.

Lliçons de Taquigrafia per un entès professor.

Ensenyança de la Teneduría de Llibres i pràctiques de comerç.

Exàmens públics d'aptitud i exposició de treballs a fi de curs.

Les ensenyances són donades per procediments actius, pels quals l'alumne pren part activa en son ensenyament.

Tip Josep Trayter, Cervantes, 13, Figueres

CLÍNICA

DEL

DR. SALESA CREIXELL

Consulta de cirurgia general, parts i malalties de la matriu.
Pràctica de qualsevol intervenció quirúrgica.

Consulta d'onze a una CARRER NOU, 25, 2.^{ón}

ALT EMPORDÀ

Periòdic setmanal nacionalista

Redacció i Administració: Cervantes, 1, pral.-Telèfon n.º 337

FIGUERES

Política: Vida ciutadana.

Preus de subscripció: { A Figueres: 1'00 pta. trimestral.
Per fóra: 1'50 » »

A Figueres se trobarà de venda en la Llibreria d'En Josep Masdevall, carrer de Palau.

En l'Administració del setmanari hi són admesos anuncis.

"La Electricidad"

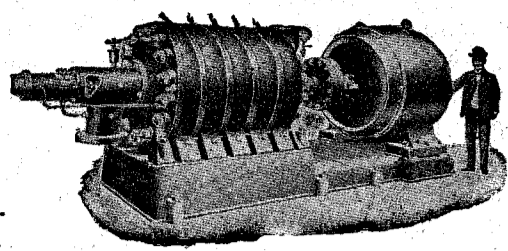
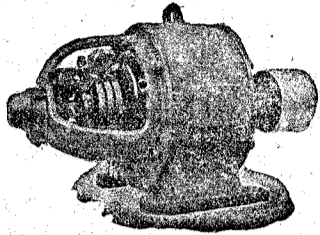
de Sabadell

MOTORS ELECTRICS

MOTO - BOMBES

TURBINES

MATERIAL ELECTRIC

Demaneu preus i pressupostos als
UNICS REPRESENTANTS per a la comarca

Fills de JOAN LLONCH i POUS. -- FIGUERES

CENTRE D'ESPECIFICS

NACIONALS i ESTRANGERS

DIPOSIT D'AIGÜES MINERO

MEDICINALS - SUEROS

i VACUNES

ORTOPEDIA

PERFUMERIA

HIGIENICA

ESPECIALITATS

Farmacèutiques FERRAN

Fosfomaltina granular. Poderós
tònic reconstituent.

Neurokefaline. Especific segur i ino-
fensiu per a calmar rapidament el mal de
cap i dolors nerviosos.

Matacucs vegetal. Infal·lible per a expulsar els
cucs intestinals de les criatures.

Loció capilar. Higienè del cap. Hermoseja el cabell;
evita i deté sa caiguda.

Tòpic callicida. Cura radicalment els ulls de poll i dureses
dels peus.

Dipòsit General: Farmacia FERRAN - FIGUERES

PERE M. CARRÉ

Habilitat de Classes passives, de Presons i de Sanitat

CENTRE ADMINISTRATIU

Representació d'Ajuntaments, fabricants i particulars

(Unic despatx amb consulta gratis als Ajuntaments)

REPRESENTANT EN BARCELONA i MADRID

CARRER DE LA FORSA, 8. 1.er - GIRONA

TELEFON INTERURBÀ NUM. 40

Camisería COLL

PLACA CONSTITUCIÓ, 24

FIGUERES

Es l'antiga casa de confiança per comprar camises,
colls, punys, genres de punt i tota mena de roba blanca,
per a senyores i nens.

CAMISES A MIDA, CONFECCIÓ ACURADA

Especialitat en vestits de batejar

MAGATZEMS DE FERRO i FERRETERIA

Fills de Joan Llonch i Pous

Palau (Placeta,) 13. - FIGUERES

MAQUINARIA AGRÍCOLA

CUINES ECONOMIQUES

(Per a llenya, carbó i serradures)

CAIXES PER A CABALS

BATERIA DE CUINA

i tota mena d'articles per a obres i construccions.

Fàbrica de glaç i Cambra Frigorífica

Per a detalls i condicions dirigir-se a la Fàbrica
Carrer de la Concepció, 17. (Telèfon 71) - FIGUERES

Són admesos anuncis per a aquesta plana en l'Administració

del Setmanari.